# Na konci světa - Láďa Svoboda

```
     D                                    C              G
1. Stál jak na konci světa, tušil, že léta co hvězdám září,
                 D
   dávno promarnil.
   Tak rád objímal  krásky svý pochybný lásky, žil ze dne na den,
   a přehlížel stín.
    D  C             G                          D
   Jen křídla jen křídla roztáhnout a po nebi plout.
   Chvíli se nadechnout, jít, žít pocit že mít můžu všechno hned a tady a teď!
     D                                  C
R: Nejsme jen země prach. Zrozeni k zoufání.
                            G                 D
   Ne, nechcem žít věčný strach z marného hledání.

2. A pak ho zasáh ten tón, měl hlas jako zvon, co proboří hráz,
   ale zůstane v nás.
   Sám bosí uprostřed hor, tam kde zanecháš vzdor, pastýřů král na píšťalu hrál.
   Jen křídla jen křídla roztáhnout a po nebi plout.
   Náhle se ptal sebe sám, co dělat mám dál? Kudy se vést a jaký kříž nést.
    Ami                                      G                      F
   Nech vodu v potoce téct, kytky na louce kvést, ptáky v oblacích nést
                Ami
   kdo vlastně jseš.
                                       G                  F              D
   Odhal  nevinou tvář snad jsi zloděj či lhář, básník či král ale kdo budeš dál!

R: Nejsme jen země prach. Zrozeni k zoufání.
   Šel poutník potokem z hor. Tam zanechal vzdor, bosí se smál, na píšťalu hrál.
   Jen křídla jen křídla roztáhnout a po nebi plout.
   Řekni, kdo změní nás, snad láska snad čas, smrt nebo dluh, anebo sám Bůh.
```